Dosarul nr.2-19514/23

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 octombrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihaela Bujag

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de **********împotriva lui **********cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La data de 22 septembrie 2023, reclamantul **********a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui **********cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamantul **********a indicat că, la data de 17.06.2020, **********, a luat cu împrumut, de la reclamant, suma de 7000 euro, care urma să o restituie la data de 30.09.2020, în ce sens **********a eliberat o recipisă prin care confirmă că a primit suma de bani.

Da fiind faptul că până la momentul depunerii cererii în instanță pârâtul nu și-a onorat obligațiile de restituire a împrumutului, reclamantul consideră că unica modalitate de a-și apăra drepturile și anume de a-și recupera sumele împrumutate, este adresarea în instanța de judecată, făcând referire la art. 15, alin. (1), art. 1242 alin. (1), din Codul Civil urmând de a fi dispusă încasarea silită din contul pârâtului în beneficiul reclamantului, suma datorată în baza contractului.

Totodată în motivarea cererii sale, cu referire la art. art. 1248 alin. (1), art. 942 alin. (4), 1247 Cod Civil, reclamantul pledează pentru încasarea unei dobânzi de întârziere, calculată pentru perioada 01.10.2020-30.09.2023.

Cere reclamantul **********încasarea de la pârâtul **********a sumei de 7000 Euro cu titlu de împrumut, suma de 3811,40 Euro cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 6266 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii, suma de 7000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 251 lei cu titlu de taxă achitată pentru eliberarea informației de către Agenția Servicii Publice.

La data de 13 martie 2024, pârâtul **********a depus referința prin care a solicitat de a constata simulația actului juridic/recipisei de împrumut din 17.06.2020 și a

situației juridice create de ea, de a declara inopozabilitatea/ineficiența actului juridic/recipisei de împrumut din 17.06.2020 față de **********, de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către **********către **********privind încasarea sumelor și încasarea de la **********în beneficiul lui **********a cheltuielile de judecată suportate în prezentul proces, indicând că cererea de chemare în judecată este înaintată de către **********împotriva lui **********cu rea-credință, întrucât are ca obiect încasarea unei datorii care nu există în realitate.

În primul rând, menționează că, **********nu are careva datorii față de **********și nu a împrumutat careva mijloace bănești în temeiul recipisei din 17.06.2020.

În al doilea rând, la data de 17.06.2020 între **********și **********a fost semnată recipisa prin care „de fapt” **********s-a obligat să-i achite până la finele lunii septembrie 2020 suma de 7 000 euro cu titlu de restanță la plata pentru chiria localului „*****” din bd. **********, *****, mun. Chișinău, care îl locaționa/închiria de la **********. Condiția de a semna „de iure” o recipisă de împrumut a fost impusă de **********, iar în realitate, după cum a menționat aceasta a constituit un act prin care s-a acordat un termen de plată pentru restanța la chirie și în același timp a constituit și o garanție în acest sens.

În vederea probării acestui fapt, menționează că la data de 01.11.2015 între întreprinderea *****, director **********(deci întreprindere fondată de **********și care aparține dlui), în calitate de Locator și *****” (administrator și unic fondator **********), în calitate de Locatar, a fost încheiat contractul de locațiune ***** care avea ca obiect chiria localului „*****” din bd. ********** *****, mun. Chișinău. Alte raporturi juridice între părți nu au existat.

Astfel, între părți exista unicul raport juridic doar în ceea ce ține de locațiunea bunului imobil, iar sumele datorate erau doar cu titlu de plată a locațiunii, ceea ce denotă încă o dată că recipisa se referă în fond la plata pentru chirie, nu la un împrumut propriu-zis, or **********nu a transmis către **********suma indicată în recipisă.

La data de 01.10.2020, **********a transmis suma de 7 000 euro lui **********în localul „*****”, str. bd. **********, *****, mun. Chișinău, în prezența camerelor de supraveghere video și a martorului *****, care poate confirma cele declarate.

Spre surprinderea pârâtului, peste aproape 3 ani **********înaintează cerere de chemare în judecată prin care pretinde încasarea sumei de 7 000 euro, care, de fapt nu a fost dată cu împrumut de **********către **********așa cum afirmă primul.

Indubitabil, **********a pregătit din timp această schemă ilegală, prin aceea că a înaintat cererea de chemare în judecată în aproape ultima zi a termenului de prescripție, moment în care va fi dificil de a proba restituirea împrumutului de către **********, întrucât la momentul restituirii garanția constituia înregistrările video făcute de camera de luat vederi din local și martorul *****, însă **********, știa că înregistrările video nu se vor păstra (întrucât **********nici nu se putea aștepta că acesta va acționa în modul corespunzător - să pretindă ilegal peste un timp îndelungat suma de bani plătită de către pârât) și își va putea realiza intenția criminală/ilicită - de a obține o sumă de bani în mod

fraudulos. Ba mai mult, abia acum pârâtul a înțeles de ce cu rea-credință **********a schimbat lacătul de la localul *****” din bd. **********, *****, mun. Chișinău, pe care îl închiria de la el.

Astfel, prin aceste acțiuni ilegale, **********pretinde obținerea unei sume de bani în mod neîntemeiat, ilegal, prin tertipuri juridice, în baza unui contract simulat.

Recipisa din 17.06.2020 reprezintă un contract simulat, întrucât părțile nu au avut un acord de împrumut a sumei de bani, dar, de fapt, recipisa din 17.06.2020 fiind doar un act prin care s-a acordat un termen pentru achitarea restanței la chirie și o garanție de plată a chiriei (obligație care a fost executată de către **********în termenul stabilit). Deci recipisa din 17.06.2020 este un act încheiat cu intenția ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți.

Recipisa din 17.06.2020 nu confirmă transmiterea și recepționarea efectivă a sumei de 7000 euro cu titlu de împrumut de către **********lui **********și a fost eliberată de fapt, în alt scop decât cel indicat în însăși conținutul recipisei.

În aceste condiții, **********nu a transmis în proprietatea lui **********suma 7000 euro, iar ultimul nu a primit acești bani, în realitate recipisa fiind doar un act prin care s-a acordat un termen pentru achitarea restanței la chirie și o garanție de plată a chiriei. Deci recipisa la caz este un act încheiat cu intenția ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părți.

În consecință, operațiunea juridică care a constat pe de o parte în existența/semnarea recipisei din 17.06.2020 (actul aparent), iar pe de altă parte din existența între părți a unui acord/unei înțelegeri prin care s-a acordat dlui **********un termen pentru plata restanței la chirie și în același timp care a constituit pentru **********și o garanție de plată a restanței la chiriei (actul/actele secret(e)),- întrunește toate condițiile unei simulații. Or, părțile nu au avut un acord de împrumut a sumei de bani, dar, de fapt, o înțelegere de acordare a unui termen pentru achitarea restanței la plata pentru chiria localului „*****” din bd. **********, *****, mun. Chișinău, obligație care a fost executată de către **********în termenul stabilit.

Reiterează faptul că condiția de a semna ”de iure” o recipisă de împrumut a fost impusă de **********, ceea ce denotă reaua-credință la încheierea actului juridic cu scopul de a prejudicia cealaltă parte. Iar **********reieșind din raportul juridic de locațiune cu **********, care a fost de lungă durată, și mizând pe buna sa credință, a acceptat o asemenea situație.

Reieșind din principiul potrivit căruia „aparența de drept poate fi înlăturată oricând”, se atestă situația când reclamantul cu rea intenție a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea sumei bazându-se pe un act simulat, iar pârâtul este nevoit să se apere de efectele juridice ale acestui contract simulat prin a deconspira adevăratele intenții ale părților la încheierea contractului.

De asemenea, pârâtul a invocat că recipisa din 17.06.2020 nu corespunde rigorilor legale privind condițiile de valabilitate ale actului juridic.

Astfel, părțile încheie un contract de împrumut care trebuie să conțină obligatoriu toate elementele actului juridic civil prevăzute de lege.

Din conținutul recipisei din 17.06.2020 nu se poate identifica cu certitudine

următoarele elemente:

- părțile contractului de împrumut: pentru a fi valabil, contractul de împrumut trebuie să includă datele de identificare ale împrumutătorului și împrumutatului (nume, prenume, IDNP, adresa, etc). Așadar, din conținutul recipisei nu se poate constata datele de identificare al împrumutătorului - **********;
- consimţământul/acordul de voință la încheierea actului juridic: contractul de împrumut este un contract real, pentru încheierea valabilă a acestuia fiind necesar existența acordului de voință al părților, acord care se materializează prin semnătura împrumutătorului și a împrumutatului. La caz, lipsește semnătura împrumutătorului în recipisa din 17.06.2020, ceea ce înseamnă că nu s-au respectat condițiile la încheierea acestuia; Ba mai mult, în contextul simulației invocată în prezentul proces, nu există nici consimțământul pârâtului la vreun careva împrumut. Reamintim că prin recipisa semnată părțile au avut în vederea de fapt acordarea unui termen pentru achitarea restanței la chirie și care a constituit și o garanție pentru **********că va primi plata chiriei în termenul convenit.
- nu este posibil de identificat valuta împrumutului: este incert faptul dacă suma indicata în recipisă este în lei MDL, în Euro sau într-o altă valută, fiind o abreviere care poate duce la interpretarea sumei. Contractul de împrumut/recipisa trebuia să prevadă suma împrumutului în paranteze cu litere, pentru a evita orice dubiu, sau cel puțin să indice cu litere valuta sumei împrumutate (lei sau euro), lucru care lipsește la caz.

La fel sunt constatările Curții Supreme de Justiție menționate în Hotărârea nr. 8 din 24.12.2010 cu privire la unele chestiuni referitoare la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației la soluționarea litigiilor legate de contractele de împrumut Recipisa sau alt înscris nu pot servi drept temei pentru încasarea sumei împrumutului, dacă aceste înscrisuri nu conțin informații despre părțile contractului de împrumut și despre suma concretă a împrumutului. Se va reține că înscrisul respectiv reprezintă expunerea unui act juridic civil și, în consecință, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv referitor la clauzele esențiale ale acestuia.

Recipisa din 17.06.2020 nu confirmă transmiterea și recepționarea efectivă a cărora mijloace bănești cu titlu de împrumut de către **********lui **********și a fost întocmită de fapt, în alt scop decât cel indicat în însăși conținutul recipisei.

Deși invocă că i-a împrumutat lui **********suma de 7 000 euro, contrar prevederilor art. 118 CPC, care statuează că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, **********nu a confirmat prin probe incontestabile și pertinente faptul executării obligațiilor sale de transmitere a banilor. Aceasta deoarece, în conținutul recipisei din 17.06.2020 prezentată de **********în confirmarea cerințelor înaintate, care de altfel este unica probă adusă de reclamantă în susținerea solicitărilor sale, se conține mențiunea precum că **********a împrumutat de la **********suma de 7 000 euro, fără a fi specificat dacă banii au fost transmiși, momentul transmiterii banilor și alte elemente esențiale.

Reprezentantul reclamantului, **********- avocatul Coadă Tudor, în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată înaintată din motivele de fapt și de drept invocate în aceasta, solicitând admiterea acesteia.

Pârâtul **********, cât și reprezentantul - avocatul Chira Constantin, în ședința de judecată au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, invocând simulația actului juridic/recipisei de împrumut din 17.06.2020 și a situației juridice create de ea, susținând pe deplin motivele și argumentele invocate în referința depusă.

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată cu constatarea actului juridic, recipisa de împrumut din 17 iunie 2020, ca fiind simulat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) CPC, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate art. 240 alin. (1) din CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii.

Conform art. 1242 alin.(1) CC, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art. 1247 alin.(1) CC, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform art. 1248 alin.(1) CC, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În şedinţa de judecată cu certitudine s-a constatat că, reclamantul **********s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva lui **********prin care a solicitat încasarea datoriei în sumă de 7000 Euro și dobânzii de întârziere în sumă de 3811,40 euro, ca temei al apariției datoriei reclamantul a invocat faptul că la data de 17.06.2020, pârâtul **********a luat cu împrumut de la **********suma de 7000 euro, care urma a fi restituită la data de 30.09.2020, prezentând în acest sens recipisa din 17.06.2020.

Conform art. 1089 CC, simulația unui contract poate fi absolută sau relativă.

Simulația este absolută atunci când părţile încheie contractul fără intenţia de a produce efecte juridice.

Simulația este relativă atunci când părţile încheie contractul cu intenţia ca el aparent să producă efecte juridice diferite de efectele dorite cu adevărat de către părţi (contract secret).

Conform art. 1093 CC, dovada simulației poate fi făcută de terţi sau de creditori cu orice mijloc de probă. Partea care a săvârşit simulația o poate dovedi prin proba cu martori doar când pretinde că simulația are caracter ilicit.

Conform art. 1094 CC, persoana care poate invoca simulația o poate face, după caz, pe cale de acţiune în constatare sau pe cale de excepție. Acest drept la acţiune sau la invocarea excepţiei este imprescriptibil.

Cu toate acestea, pretenția întemeiată pe constatarea simulației se supune prescripției extinctive conform naturii acelei pretenţii.

Astfel, instanța de judecată reține că cu adevărat reclamantul **********în susținerea acțiunii a prezentat recipisa din 17.06.2020, potrivit căreia este indicat că, **********a împrumutat de la **********suma de 7000 e, obligându-se ca până la 30 septembrie 2020 să îi întoarcă.

Însă, instanța de judecată reține că în speță prin recipisa sus menționată nu se confirmă transmiterea și respectiv recepționarea efectivă a sumei de 7000 euro, la care pretinde reclamantul **********cu titlu de împrumut transmis lui **********, or recipisa a fost eliberat de către **********în alt scop de cât cel indicat în conținutul acesteia.

Or, potrivit materialele cauzei cu certitudine rezultă că, între *****, în calitate de locator, în persoana **********, și *****”, în calitate de locatar, în persoana administratorului **********, a fost încheiat Contractul de locațiune ***** din 01.11.2015, pe un termen de 3 ani, prin care ***** a transmis *****” în folosință imobilul situat pe adresa mun. Chișinău, str. **********, *****.

Ulterior, potrivit Acordului de reziliere a Contractului de locațiune ***** din 01.11.2015, locatorul *****, în persoana **********a reziliat contractul de locațiune la

data de 01.09.2020, ca temei de reziliere a contractului de locațiune s-a invocat nerespectarea pct. 4.2 și 4.5 al Contractului de locațiune, indicând că locatarul *****” nu și-a îndeplinit obligația de plată pentru un termen mai mare de 2 luni, însă în cazul dat plata nu a fost efectuată pentru ultimele 9 luni.

În aceste circumstanțe instanța de judecată consideră că, recipisa prin sine constituie un contract simulat, deoarece părțile nu au avut un acord de împrumut a sumei de bani, dar de fapt recipisa din 17.06.2020 a fost doar un act prin care s-a acordat un termen pentru achitarea restanței la chirie și o garanție de plată a chiriei a localului ”*****”, situată în mun. Chișinău, str. **********, *****, or după cum sus s-a menționat contractul de locațiune a fost reziliat ca urmare a neîndeplinirii obligațiunii de plată de către *****, al cărui unicul asociat era **********.

Or, cele sus menționate se coroborează cu declarațiile martorului ***** audiat în cadrul ședinței de judecată care a comunicat sub răspunderea penală că, el îl cunoaște pe **********, ultimul este proprietarul localului închiriat de către **********, totodată a comunicat că el a activat la **********în calitate de barman în localul ”*****”, situat în mun. Chișinău, str. **********, *****, iar între **********și **********erau relații strict de bizness, adică închiriind un local.

De asemenea a menționat, că în luna octombrie 2020, **********s-a întâlnit în localul ”*****”, astfel, el împreună cu **********urma să plece să facă niște cumpărături pentru local. **********a venit și l-a luat de a acasă și pe drum i-a comunicat că trebuie să plece la local pentru ai transmite niște bani lui **********cu titlu de datorie pentru chirie, când deja s-au oprit **********a scos banii în sumă de 7000 euro, pe care i-a numărat de două ori, după care ei împreună au intrat în local.

El împreună cu **********au intrat în local unde deja era **********, la care **********a transmis banii lui **********, care a numărat banii fiind confirmat că este suma de 7000 euro, totodată ei au discutat despre o recipisă, iar **********a spus că la moment el nu o are la dânsul dar se vor întâlni peste câteva zile și vor rezolva totul.

Totodată, martorul ***** a comunicat că el în perioada a 2 ani de activitate în localul ”*****” personal transmitea lui **********, s-au lăsa pe tejghea pentru ultimul suma de 1500 euro lunar pentru chirie.

Reieșind din cele sus menționate, instanța de judecată consideră că argumentele invocate de pârât se coroborează cu actele anexate la materialele cauzei cât și depozițiile martorului *****, fiind constat cu certitudine că între **********și **********au existat doar raportul juridic ce ține de locațiunea bunului imobil situată în mun. Chișinău, str. **********, *****, iar suma de 7000 euro care după cum susține reclamantul a fost luată de către **********cu titlu de împrumut, de fapt constituia prin sine datorie cu titlu de plată a locațiunii, care a fost restituită de către **********la începutul lunii octombrie 2020.

Prin urmare se constată că recipisa din 17.06.2020, prin prisma art. 1089 CC, reprezintă un contract simulat, deoarece a fost eliberat cu alt scop decât cel indicat în conținutul recipisei, și anume, în speță nu a avut loc un acord de împrumut a sumei de 7000 euro, recipisa fiind doar un act prin care s-a acordat un termen pentru achitarea restanței la chirie.

Pe cale de consecință instanța de judecată va respinge și acțiunea reclamantului și în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 3811,40 euro.

Instanța de judecată reține că, alte argumente importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat..

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

Reieşind din cele sus menţionate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor și declarațiile martorului, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea privind ridicarea excepției de simulație a actului juridic, recipisa de împrumut din 17 iunie 2020, cu respingerea cererii de chemare în judecată depusă de **********împotriva lui **********cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 90 CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiștilor, cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului, cheltuielile de înștiințare şi chemare a părţilor în judecată, cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alți participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă, cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel, cheltuielile de căutare a pârâtului, cheltuielile de efectuare a expertizei, cheltuielile de executare a actelor judiciare, cheltuielile de asistenţă juridică, cheltuielile de declarare a insolvabilității, compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut, alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 82, art. 90 și art. 94 alin. (1) CPC şi ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului a fost respinsă, instanța constată și necesitatea încasării din contul reclamantului **********în beneficiul pârâtului **********a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică acordată și sumei de 377,67 euro cu titlu de cheltuieli suportate de pârât pentru asigurarea prezenței martorului ***** în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se constată actul juridic, recipisa de împrumut din 17 iunie 2020, ca fiind simulat.

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de **********împotriva lui **********cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la **********(a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul lui **********(a.n.*****, IDNP *****) suma de 10000 (zece mii) cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată și suma de 377,67 (trei sute șaptezeci și șapte, 67) euro, cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei, echivalent în lei moldovenești conform cursului valutar a Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești,

Se explică dreptul părţilor și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Eduard Galușceac